

20 Защото не говорятъ миръ, но побчаватсе лести върхъ миролюбивите по земята.

21 И разшириха на мене устата си, и говореха : охо, хо ! виде око̀то наше !

22 Видѣхъ си, Господи : не премълчи : Господи, не ѿ далечисе ѿ мене.

23 Бостани, и разсѣдисе за сѣдѣхъ мой, Боже мой и Господи мой, за шправданїето мое.

24 Сѣди ме, Господи Боже мой, споретъ правдата Твоя, и нека се не зарадсватъ за мене.

25 Дано не быха рекли въ сърдцата си : благо, дѣше наша ! нито да речатъ : погълнахме го.

26 Нека се үцърватъ, и нека се посрачатъ (вси) заедно о̀ниа, които се радсватъ на злото ми : нека се вблечатъ въ срамъ и үкоръ о̀ниа, които се голѣматъ на мене.

27 Нека се веселатъ и нека се радсватъ о̀ниа, които искатъ правдыната моя : и завсегда нека казватъ : да возвеличитса Господь, Който иска миратъ на-рабѣхъ Свой.

28 И азыко ми ще са побчава правдата Твоя (и ще проповѣдсва) похвалата Твоя на всякъ день.

ПСЯЛОМЪ ЛЕ.

(Тѣка се шписва беззаконїето на-нечестивыатъ, и славословисе милостьта на-Бога камъ сичките созданїа Негови.)

За първыя пѣвецъ.

(Псаломъ) на-Давида, раба Господна.

Ня-нечестивыатъ беззаконїето казсва въ сърдцето ми : не е страхъ Божїй предъ очите мѣ.

2 Защото прельщава самъ себе си во очите свои за о̀нова споретъ което ще са намѣри беззаконїето мѣ за да быде ненавиждимо.